

Ter vrome nagedachtenis aan

BERNARDUS FRANCISCUS IJLAND

weduwnaar van

GEERTRUIDA MARIA ROLINK

Hij werd geboren 28 maart 1894 te Denekamp. Voorzien van het Sacrament der zieken overleed hij op 27 april 1981 te Denekamp. Zijn gestorven lichaam hebben wij 29 april d.a.v. te ruste gelegd in het parochieel kerkhof aldaar.

In de dagen dat de Blijde Boodschap van Pasen, van de Verrijzenis van de Heer, nog naklonk bij ons allen, viel voor onze geliefde vader en grootvader het moment dat voor hem dit goede nieuws werkelijkheid ging worden. Wij zijn wel wat geschrokken dat dit moment zo plotseling en onverwacht aankwam, van de andere kant kunnen wij ons ook troosten met de gedachte dat een lange lijdensweg hem bespaard is gebleven. Want passief zijn, zonder werk en bezigheden waren voor hem onverdragelijk; we mogen blij zijn dat hem thuis die tijd en ruimte volop werden gegeven, dat hij zodoende volledig zichzelf kon zijn, dat hij daarmee zo gelukkig was

Wij verliezen in hem een liefdevolle vader die zo vol zorg en belangstelling was voor de zijnen; iemand met een diepgevoelig hart want ziekte, ongemak en lijden van anderen kon hij erg moeilijk verdragen, het was alsof hij zelf gebukt ging onder het kruis van een ander. Het sterven van zijn echtgenote en onze moeder sloeg destijds een wonde, waarvan hij de pijn altijd bleef navoelen, ook al uitte hij dat maar zelden. Naast ons verdriet om zijn heengaan is er in ons achter ook de troostrijke herinnering aan een oprechte mens, die verstand en hart op de juiste plaats had zitten, met handen die nooit stilstonden, vooral als hij anderen kon helpen. En vanuit onze gelovige overtuiging weten wij ook dat God zijn trouwe dienaar tegemoet is gekomen op het laatste deel van zijn aardse levensreis. Wij weten ook dat hij God herkend

zal hebben als Degene die hij altijd oprecht heeft gediend; want de Kerk en gelovig leven namen bij hem een zeer grote plaats in; daarom was die ontmoeting tegelijk het moment van eeuwig thuiskomen bij Hem, ons aller Vader. Met moeder weer vereend beleeft hij nu het volmaakte geluk, volgt hij onze levensweg en zullen wij allen eens weer samen zijn. Wij mogen God danken voor zulke ouders die het bidden en werken trouw hebben uitgevoerd in een voorbeeldig leven.

Mijne diebaren, weest hartelijk bedankt voor de liefde en zorg die ik van jullie mocht ondervinden; ik kon en mocht altijd mezelf zijn en dat was een groot levensgeluk. Vaartwel en tot wederziens bij God in de hemel.

Heer, geef vader en moeder de rust in Uw Vrede, amen.

Voor Uw deelneming ondervonden na het overlijden van onze beminde vader, behuudvader, groot- en overgrootvader, betuigen wij U onze oprechte dank.

Familie IJland

Denekamp, april 1981.